

AUDIÈNCIA ALS PARTICIPANTS DEL PROJECTE "CONEIXEMENTS I EXPERIÈNCIES"

Palau del Parlament, 22 d'octubre de 2009

Moltes gràcies.

Senyores diputades, senyors diputats, president de la Jove Cambra Internacional de Catalunya, senyora presidenta de la Jove Cambra Internacional d'Europa, presidents locals i participants en aquest programa "Coneixements i experiències", és un honor donar-los la benvinguda a aquest palau, i, evidentment, per a tots nosaltres, per al Parlament, per als diputats i les diputades, per a la institució, és una satisfacció acollir aquest projecte i tenir l'oportunitat de participar-hi.

Compartir coneixement, experiències, sempre és un exercici valuós, jo diria que necessari en el món en què vivim, i ho és per molts motius. Per al qui ve de fora, perquè el contacte directe amb la realitat, en aquest cas la parlamentària, és un aprenentatge enriquidor. Però no solament això: també és un descobriment; jo fins i tot m'atreviria a dir que és trencar determinats tòpics que s'instal·len a l'imaginari col·lectiu amb relació a la feina que fem els polítics i les hores que treballem o deixem de treballar. Però també és especialment valuós per a nosaltres, és a dir, per a qui explica el que fa. D'alguna manera, de vegades això ens obliga a pensar els coms i els perquè del que fem, i segurament també ens ajuda a veure el dia a dia amb una altra perspectiva. Per tant, si som capaços de fer aquesta reflexió positiva, que la immediatesa permanent acostuma a impedir, és un bon exercici.

Deixin-me aprofitar el moment –després ja tindrem ocasió en el dinar de parlar– per remarcar aquí, amb tota la solemnitat del lloc on som i amb la seva presència, la importància del parlamentarisme en el sistema democràtic, i sobretot el valor que té aquest Parlament. Aquest Parlament recull l'expressió de la voluntat de la nació catalana, i la recull des dels orígens, justament per haver estat capaços de vèncer les imposicions que al llarg de la història hem tingut, però també la recull per avançar en l'exercici dels nostres drets i de la nostra

llibertat. I això és sagrat. Per tant, el sistema parlamentari és una de les peces fonamentals de la democràcia en aquest país.

I, també, perquè si no ho fem nosaltres no ho fa ningú, però a més penso que jo, com a president, tinc l'obligació moral de fer-ho, i ho faig amb tot el convenciment, vull destacar la dedicació i el treball que fan les diputades i els diputats d'aquesta cambra, de tots els partits, de tots els territoris.

Estic segur que vostès, si avui i demà són al costat dels diputats i les diputades que acompanyen, estaran absolutament d'acord amb mi –i en tot cas ja m'ho diran al final– que el ritme de treball que tenim els parlamentaris és un ritme intens, que ens obliga a moltes coses, a molts sacrificis, que els fem de gust, perquè els fem pel país, però que a més ens obliga a tenir una capacitat permanent d'aprendre, d'estudiar, de parlar amb la gent, de saber què passa al nostre país, als nostres entorns, de saber d'alguna manera què hem de fer per progressar i superar-nos.

I aquesta és la feina del dia a dia del parlamentari i de la parlamentària. Que de vegades això no surt als mitjans de comunicació? Mala sort, però és així. I que fins i tot de vegades es vulgui qüestionar la utilitat o la inutilitat del que fem és francament una injustícia. Per això crec que avui, que vostès viuen directament el que fem, és de justícia remarcar que justament aquest Parlament té un valor simbòlic extraordinari, que aquest Parlament, democràticament escollit, expressa la voluntat de la nació catalana i a més es fa un tip de treballar.

Dic això perquè, després, en la societat en què vivim, surt molt aquest discurs de l'allunyament de la ciutadania de la política, de la desafecció. I tot això és cert, però segurament té altres paràmetres i altres mesures que no sempre posem damunt la taula. I és important que la ciutadania entengui i no obli el paper de la política com a forma de resolució de conflictes de la societat en què vivim. Això d'una banda. I també com a impuls dels reptes col·lectius i com a intent permanent de millorar el benestar i el progrés d'aquest país, de Catalunya.

Em sembla que seria enganyar-nos si no féssim cas una mica de les enquestes, fins i tot de la percepció que tenim tots plegats quan s'assenyala que hi ha una elevada insatisfacció de la societat amb relació al funcionament de la

democràcia, i per tant també amb relació al funcionament de la política i dels qui ens dediquem a la política. Això és preocupant, però tan preocupant com això és l'elevada xifra de desconeixement de la realitat política, la inexistència d'uns mínims de formació i informació amb relació a la realitat política. I això ho hem de transformar, això ho hem de canviar.

Nosaltres, els parlamentaris, el Parlament com a institució, ens hem d'obrir. És evident. Hem de ser molt més transparents, més oberts, més accessibles. És evident. I ho hem de fer. Però la societat també ens ha d'acompanyar. Per això crec que el programa que vostès plantegen, sobretot si després ho expliquen, és rellevant. I per a nosaltres, hi insisteixo, també és una bona eina, des de la nostra òptica.

Tenim diversos elements per plantejar això. Avui el president de la Jove Cambra, que li toca acompanyar-me, n'ha vist un, que és el projecte "El Parlament a les aules". Aquest és a molt llarg termini, segur, però jo penso que és dels més rendibles des del punt de vista de la llavor que plantem a la societat. N'hi ha d'altres, com per exemple totes les iniciatives que hem fet amb relació a la web del Parlament, al Canal Parlament, al Parlament 2.0, o per exemple, també, un altre programa del qual estem molt orgullosos, que és precisament el d'"Empreses i parlamentaris", amb el qual, mitjançant la fundació Femcat, parlamentaris i empresaris coneixem realitats de diversos sectors.

Per tant, tot plegat forma part una mica d'aquesta voluntat permanent del Parlament d'obrir-se com a institució a la societat. I és evident, també, que el seu programa s'emmarca perfectament en aquest apropament de realitats que volem intentar. Per aquest motiu, vull felicitar molt especialment la Jove Cambra per aquesta iniciativa.

Els reptes de futur de Catalunya, els canvis que el país necessita per encarar els escenaris de futur, que són complexos, que són difícils, però que són apassionants, que a més ens truquen a la porta d'una manera insistent, necessiten aquest esperit emprenedor, aquest esperit innovador, aquest esperit participatiu en la vida pública del país que vostès tan bé representen.

Confio que tots plegats, vostès i nosaltres –segons paraules del president els joves i no tan joves, no sé pas per qui ho deia–, sapiguem extreure el coneixement i l'experiència d'aquest projecte en bé del país.

Acabo amb una felicitació, una felicitació especial, perquè, com ja ens han explicat, la presidenta internacional hi ha fet referència, el 2011 se celebrarà a Tarragona un esdeveniment important internacionalment, concretament la Conferència Europea de Joves Cambres. Crec que per al país és necessari que es produeixin esdeveniments d'aquests, perquè ens permeten dues coses: primera, demostrar que som un país organitzat, que sabem fer bé les coses, i, segona, i tan important com la primera, continuar explicant què és Catalunya a tot el món. I em consta que això vostès ho fan la mar de bé.

Moltes gràcies, i espero que el programa acabi tan bé com ha començat. Ara, dinant, parlem del que vostès vulguin.

Gràcies.